

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

فرستنده: بهرام رحمانی

۲۰ اگست ۲۰۱۸

بیانیه پلاتفرم دموکراتیک جنبش‌ها و خلق‌های ایران

به مناسبت ۲۸ مرداد [اسد]،

سالروز تهاجم وحشیانه نیروهای حکومت اسلامی به کردستان!

۲۸ مرداد ماه سالروز صدور فرمان جهاد آیت‌الله خمینی بر علیه مردم کردستان و یادآور مقاومت بی‌نظیر مردم انقلابی کردستان علیه نیروهای جهل و جنایت و ترور اسلامی است.

سی‌نه سال پیش سالروز یورش به کردستان بود، خمینی به نیروهای سپاه و ارتش و کمیته‌ها و گروه‌های متجاوز مسلح خود فرمان داد تا از زمین و هوا به کردستان یورش ببرند و مردم کردستان را که به حکومت اسلامی اهمیتی نمی‌دادند و مشغول سازمان‌دهی خود بودند، سرکوب کنند. اما مردم کردستان در برابر این تهاجم و تجاوز نیروهای جهل و جنایت ایستادند تا از دست‌آوردهای انقلابی خود دفاع کنند و بر نوشت خویش حاکم گردند.

تهاجمات وحشیانه حکومت اسلامی تازه به قدرت رسیده، تنها به کردستان محدود نبود، بلکه از همان روزهای نخست پیروزی انقلاب، یورش نیروهای سپاه‌پوش و تاریک‌اندیش و مرتجع، به دست‌آوردهای مردم در سراسر ایران آغاز شده بود. سرکوب زنانی که حجاب اجباری اسلامی را نمی‌پذیرفتند؛ سازمان‌ها و احزاب چپ و سوسیالیست که مخالف آن بودند و نهایت حمله به همه تشکل‌های مردمی و فرهنگی و اجتماعی را در دستور حکومت‌شان قرار داده بودند. آن‌ها

سعی می‌کردند هر آنچه رنگ و بوی آزادی‌خواهی، دموکراسی‌طلبی، برابری‌طلبی و عدالت‌جویی داشت نابود سازند. بنابراین، سیاست سرکوب و ترور حکومتی نه از ۲۸ مرداد، بلکه از همان فردای به‌قدرت رسیدن حکومت اسلامی، آغاز شده بود.

اسناد فراوانی وجود دارد که بسیاری از شخصیت‌هایی که امروز اصلاح‌طلب و دکتر و مهندس و روزنامه‌نگار و استاد دانشگاه شده‌اند مانند دکتر زیبا کلام، اکبر گنجی، جلالی‌پور، حجاریان، عبدی و کسانی همچون بنی‌صدر و غیره در آن روزها تمام هم و غمشان را در جهت کشتار مردم انقلابی کردستان و تحکیم پایه‌های حکومت جهل و جنایت اسلامی گذاشته بودند. حتی برخی احزاب و سازمان‌ها نیز در کنار «امام ضدامپریالیست» قرار گرفته و خواهان مسلح کردن سپاه پاسداران به سلاح‌های سنگین بودند. آن‌ها مردم انقلابی کردستان را عوامل پالیزیبان و بیگانه و ضدانقلاب می‌نامیدند.

با فرمان حمله ۲۸ مرداد ۱۳۵۸ خمینی، ارتش و ژاندارمری باقی‌مانده از رژیم سرنگون شده سلطنتی، پاسداران حکومت اسلامی، سیلی از چاقوکشان و قداره‌بندان «مجاهدین انقلاب اسلامی»، «سپاه جامگان»، «کفن‌پوشان»، «دانش‌جویان خط امام» و «سپاهیان اسلام»، به‌سوی کردستان سرازیر شدند تا هرگونه صدای حق‌طلبانه و انقلابی مردم کردستان را خفه کنند. اما، در برابر این یورش وحشیانه، مردم انقلابی کردستان، به‌پا خاستند و جنبشی را راه انداختند که اکنون این جنبش زنده است و به مبارزه انقلابی خود ادامه می‌دهد.

بخشی از فرمان حمله خمینی به کردستان، چنین است:

«از اطراف ایران گروه‌های مختلف ارتش و پاسداران و مردم غیرتمند تقاضا کرده‌اند من دستور بدهم به سوی پناه رفته، غائله را ختم کنند. من از آنان تشکر می‌کنم و به دولت و ارتش و ژاندارمری اخطار می‌کنم، اگر با توپ‌ها و تانک‌ها و قوای مسلح تا ۲۴ ساعت دیگر حرکت به سوی پناه نشود، من همه را مسئول می‌دانم...» (روزنامه‌های کیهان و اطلاعات و...، شنبه ۲۷ مرداد ماه ۱۳۵۸)

در پی انتشار این فرمان خمینی، عصر همان روز، نمایندگان مجلس خبرگان در قم، او را ملاقات کردند. خمینی، سخنرانی کرد. او، طی سخنانی، با زبانی زمخت و خشن و بی‌شرمانه مردم انقلابی و آزادی‌خواه و حق‌طلب کردستان را خرابکار و فاسد نامید. او، در بخشی از سخنرانی خود گفت: «... مرزها را آزاد کردند، قلم‌ها را آزاد کردند، گفتار را آزاد کردند، احزاب را آزاد کردند، به‌خیال این که این‌ها یک مردمی هستند... این‌ها خرابکارند، دیگر با این اشخاص نمی‌شود با ملایمت رفتار کرد... این‌ها یک جمعیت خرابکار هستند، یک جمعیت فاسد هستند. این‌ها را ما نمی‌توانیم که بگذاریم هر کاری که دل‌شان می‌خواهد بکنند. حالا هم اعتراض کرده‌اند که خود شماها دارید این کارها را می‌کنید. نظیر آن‌ها که پربروز و چند روز پیش آن خرابکاری را کردند... خودشان ایجاد غائله می‌کنند بعد گردن مردم می‌گذارند... یک چنین مردمی هستند... با این‌ها باید با شدت رفتار کرد و با شدت رفتار می‌کنیم...» سخنرانی خمینی را ساعت ۲۰ رادیو و تلویزیون سراسری کشور پخش کرد و روز ۲۸ مرداد ۵۸ - ۱۷ اوت ۱۹۷۹ نیز متن کامل سخنرانی او، در روزنامه‌های کیهان و اطلاعات درج گردید.

در همان ساعات پخش اطلاعیه و سخنرانی خمینی، رسانه‌های دولتی، تبلیغات دروغین و غیرواقعی و تحریک‌آمیز خود را علیه مردم کردستان و سازمان‌ها و احزاب و دیگر نهادهای مردمی آغاز کردند و کلیه نیروهای سرکوبگر نظامی و حزب‌اللهی با کلیه تجهیزات و سلاح‌های مخرب راهی کردستان شدند.

خمینی، اطلاعیه دیگری صادر کرد: «بدون فوت وقت به سنجج بروید. کلیه نیروها و قوای نظامی به این دستور توجه فرمایند: الساعه خبر رسید که در سنجج، ارتشی‌ها و سازمان‌های آنان را محاصره کرده‌اند و اگر تا نیم ساعت

دیگر کمک نرسد، اسلحه‌ها را می‌برند... اکیدا به کلیه قوای انتظامی دستور می‌دهم که به پادگان‌های مراکز ابلاغ کنند که به قدر کافی به طرف سنندج حرکت کنند و با شدت اشرار را سرکوب نمایند. پاسداران انقلاب در هر محلی هستند به مقدار کافی به طرف سننج و تمام کردستان با پل هوایی بسیج شوند و با تمام شدت اشرار را سرکوب نمایند. تاخیر و لو به قدر یک ساعت از وظیفه به شدت تعقیب می‌شود. از ملت ایران می‌خواهم که مراقب باشند هر یک از ماموران تخلف کردند فوراً اطلاع دهند. من انتظار دارم که تا نیم ساعت دیگر از قوای انتظامی به من خبر بسیج عمومی برسد. والسلام روح‌الله الموسوی‌الخمینی، ۲۸ مرداد ۱۳۵۸» (روزنامه کیهان، ۲۹ مرداد ۱۳۵۸)

این وقایع حاکی از آن است که خمینی، برای حمله همه‌جانبه به کردستان، به دنبال بهانه و فرصت بود تا از این طریق کلیه دست‌آوردهای دمکراتیک انقلاب را سرکوب کند. قلم‌ها را بشکند. دهان‌ها را ببندد. حکومت خود را با تهدید و ترور و جنگ و کشتار تثبیت کند.

برای مثال، در روز ۳۱ فروردین ۵۸، عوامل حکومت اسلامی در شهر نرده، جنگ ترک و کرد راه انداختند. این درگیری یک هفته ادامه داشت. صدها تن از ساکنان شهر قتل‌عام شدند. ارتش و پاسداران به فرماندهی ملاحسنی وحشی، دست به کشتار مردم کرد در این شهر زدند و منازل و اموال آن‌ها را غارت کردند. بسیاری از مردم کرد این شهر را مجبور به ترک شهر کردند و آواره نمودند.

مردم انقلابی کردستان، در همه جا دست به تظاهرات و اعتراض زدند. نیروهای سرکوبگر، ساعت ۲ و ۴۰ دقیقه بامداد روز ۲۸ مرداد ۵۸، ۱۱ نفر از جوانان شهر پاوه را بدون هیچ‌گونه محاکمه‌ای اعدام کردند. خبر و تصویر این وحشی‌گری، در روز ۱۸ مرداد در رسانه‌های داخلی و خارجی درج گردید. نیمه‌شب هواپیماهای جنگی بر فراز شهرهای کردستان، به ویژه شهر سنندج، دست به مانور زدند و دیوار صوتی را شکستند.

همزمان با یورش وحشیانه به کردستان، روز ۲۹ مرداد ۵۸، آذری قمی در تهران، توقیف ۲۲ روزنامه دیگر را صادر کرد.

روز ۲۷ مرداد ۵۸ در تهران، به کتاب‌فروشی‌ها، دفاتر فدائیان خلق، مراکز کانون وکلا، کانون نویسندگان، جبهه دمکراتیک ملی، دانشگاه، دفاتر روزنامه‌ها و سازمان‌های سیاسی، تشکل‌های کارگری و غیره یورش بردند و به آتش کشیدند.

روز ۲۸ مرداد ۵۸، خلخال از سوی خمینی، به عنوان حاکم و قاضی برای قتل‌عام مردم انقلابی کردستان، به آن منطقه اعزام شد.

پاسداران حکومت اسلامی روز ۲۳ تیر ماه در شهر مریوان، به مردم تیراندازی کردند که طی آن، ۲۴ نفر جان باختند و ۴۰ نفر نیز زخمی گردیدند. در شهر سنندج نیز در نتیجه تیراندازی پاسداران مستقر در شهر چند تن جان باختند. روزهای ۲۲ و ۲۳ تیر ماه ۵۸، مردم تمام شهرهای کردستان، دست به تظاهرات آرامی زدند، در حالی که رسانه‌های دولتی تبلیغات مسموم تشنج‌آفرینی و جعل اخبار را شدت بخشیدند. سرانجام نیروهای سپاه پاسداران و قیاده موقت که در شهر مریوان مستقر بودند به روی تظاهرکنندگان آتش گشودند. در اثر این هجوم وحشیانه، روز ۲۳ تیر ماه، ۲۴ نفر از مردم بی‌گناه جان باختند و ۴۰ نفر نیز مجروح گردیدند. هواپیماهای جنگی برای ارباب مردم، بر فرازهای شهرهای کردستان، دست به مانور زدند. (روزنامه کیهان، ۲۴ تیر ۵۸)

حکومت اسلامی، همچنین برای تثبیت موقعیت خود در کردستان، فئودال‌ها و مرتجعین محلی مانند مفتی‌زاده را مسلح کرد و امکانات مالی کلانی در اختیار آن‌ها قرار داد تا گرایش چپ جامعه کردستان را در تنگنا و انزوا قرار دهند. از سوی دیگر، ناسیونالیسم کرد نیز همواره مشغول بند و بست و مذاکرات پنهانی با حکومت اسلامی و نمایندگان آن بود.

زیبا کلام، در آن روزها در سرکوب و کشتار مردم کردستان نقش مستقیم داشت. او، برای سرکوب اعتراضات مردم مهاباد، از سوی نخست وزیر مدتی به مهاباد فرستاده شد. لازم به تاکید است که زیبا کلام، بعد از راه انداختن جنگ کرد و آذری در شهر نرده، بارها به عنوان نماینده دولت راهی کردستان شده بود.

همه این ترندها و توطئه‌ها، برای به شکست کشاندن مقاومت مردم انقلابی کردستان طراحی و اجرا می‌شد. در حالی که کومه‌له و نهادها و نمایندگان دمکراتیک مردم کردستان، خواهان این بودند که همه مذاکرات علنی برگزار شود و هیچ توافق و عدم توافق از مردم پنهان نگاه داشته نشود.

اعتراضات زیادی از سوی سازمان‌ها و تشکل‌ها و رسانه‌ها مستقل در شهرهای ایران و به‌ویژه در تهران، در حمله به کردستان صورت گرفت و با مردم کردستان، اعلام همدردی و همبستگی شد. در خارج کشور نیز در چند کشور در مقابل سفارتخانه‌ها و کنسولگری‌های حکومت اسلامی، آکسیون‌های اعتراضی برگزار گردید.

آیت‌الله منتظری، درباره یورش به کردستان، گفت: «حوادث کردستان عکس‌العمل امپریالیسم و صهیونیسم است.» آیت‌الله طالقانی، در سخنرانی جمعه ۹ شهریور تهران، بار دیگر به جنبش انقلابی کردستان، شدیداً حمله کرد. او، در سخنرانی قبلی خود گفته بود که همراه امام پشت تانک نشسته و به کردستان می‌آید.

بامداد روز ۲۹ مرداد ۵۸، بار دیگر ۷ تن از مردم شهر پاوه، در محوطه زندان دیزل‌آباد به جوخه اعدام سپرده شدند. (روزنامه کیهان، ۳۰ مرداد ۵۸) همچنین روزنامه کیهان، روز ۳۰ مرداد ماه، خبر ۹ نفر دیگر از تیرباران شدگان شهر پاوه را که در ساعت ۶ بامداد در محل کشته شدن پاسداران، با حکم خلخالی، درج کرده بود. دادستان انقلاب سنندج، در یک گزارش رسمی اعلام کرد که ۶ نفر در سنندج، اعدام شدند.

روز ۲۰ مهر ماه ۱۳۵۸، به دنبال اعتراض مردم برای آزادی زندانیان در شهر مهاباد، پاسداران به‌روی مردم معترض آتش گشودند که موجب اختلاف جمعی از آن‌ها با نیروهای مسلح شد. در این هنگام زدوخورد در گرفت و گروهی از مردم و پیشمرگان مسلح به سپاه پاسداران و کلانتری حمله کردند. در این درگیری رییس کلانتری و ۳ پلیس کشته شدند. ۷ نفر دیگر نیز زخمی گردیدند و ۱۷ نفر از زندانیان نیز موفق به فرار شدند.

روز نهم شهریور ۱۳۵۸، درگیری‌های شدیدی در کردستان روی داد. مهم‌ترین درگیری‌ها در جاده بانه، مریوان، دیوان‌دره و بوکان در جریان بود. هلیکوپتر چمران، زیر آتش ضدهوایی پیشمرگان قرار گرفت. در روستای سوت و پاسگاه بسطام، یک جنگ شدیدی روی داد که در این جنگ نابرابر رفیق فواد مصطفی سلطانی، از کمونیست‌های سرشناس و محبوب و از بنیان‌گذاران کومه‌له، جان باخت. جان‌باختن کاک فواد، شوک و ضایعه بزرگی برای مردم انقلابی کردستان و جنبش کمونیستی ایران بود. نیروهای حکومتی بر سر جان باختن کاک فواد، تبلیغات گسترده‌ای راه انداختند و آن را پیروزی بزرگی برای حکومت جهل و جنایت دانستند. ۶ روز پیش از این واقعه دردناک، به دستور خلخالی نماینده خمینی، ۲ برادر فواد را همراه با ۷ نفر دیگر در مریوان تیرباران کردند.

نیروهای حکومت اسلامی، هنگامی که توان مقابله با نیروهای پیشمرگ و مردم معترض را نداشتند، وحشیانه به مردم بی‌گناه حمله می‌کردند و دست به کشتار می‌زدند. برای مثال، روز ۱۱ شهریور ۵۸، نیروهای حکومت اسلامی، مردم روستای «قارنا» را قتل‌عام کردند. نمونه چنین جنایات را سربازان اسرائیلی در فلسطین و لبنان و سربازان آمریکایی در عراق و افغانستان آفریده‌اند. رسانه‌های حکومت اسلامی، چندین هفته درباره این جنایت هولناک سکوت کردند، اما سرانجام روزنامه کیهان، در تاریخ ۳۰ شهریور ۵۸، نوشت: «در پی حادثه فجیع روستای «قارنا» که منجر به قتل ۶۸ نفر شد، هیئت اعزامی از سوی نخست‌وزیر، استاندار آذربایجان غربی و حاجی ملاصالح رحیمی به این روستا، گزارشی تقدیم مقامات کرد...»

جنایت‌کاران حکومت اسلامی، نمونه چنین جنایاتی را فقط به روستای «قارنا» محدود نکردند، بلکه به‌طور سیستماتیک و سازمان‌دهی شده در بخش‌ها و روستاهای دیگر کردستان، مانند «قلاتان»، «سروکانی»، «ایندرقاش»، «منطقه چومی مجیدخان» و غیره، تکرار کردند. با این که ۵۹ زندانی سیاسی را به‌طور دسته‌جمعی در مهاباد، به جوخه‌های مرگ سپردند.

روز ۲۷ اسفند ۱۳۵۷، نیروهای سرکوبگر از پادگان ۲۸ سنندج، به‌مردم شهر حمله کردند که در اثر این حمله وحشیانه، ده‌ها نفر جان باختند و صدها نفر نیز زخمی گردیدند. ستاد ارتش در تهران، مردم سنندج را ضدانقلاب خواند و تهدید کرد. در دومین روز این جنگ، رفیق صدیق کمانگر، سخنگوی شورای موقت شهر سنندج، در نامه‌ای خطاب به خمینی، نوشت: «این درگیری مسلحانه از طریق صفدری نماینده دولت و پادگان سنندج تحمیل شده است.» مردم سنندج ۲۴ روز، در مقابل حملات هوایی و زمینی حکومت اسلامی، مقاومت کردند.

برای بررسی اوضاع آیت‌الله طالقانی، در راس هیئت رسمی دولتی، از تهران به سنندج آمد و با نمایندگان کردستان برای تشکیل شورای ۱۱ نفری شهر سنندج، به‌توافق رسید و اوضاع سنندج آرام شد. (روزنامه کیهان، ۲۹ اسفند ۵۷ و ۶ فروردین ۵۸)

در همین روزها، نیروهای ارتش و سپاه پاسداران به شهر گنبد کاووس حمله کردند و دفاتر نیروهای سیاسی ترکمن صحرا را تخریب و تسخیر کردند و حمام خون راه انداختند.

در اعتراض به‌هجوم نیروهای سرکوبگر، مردم شهر مریوان، به عنوان اعتراض شهر را ترک کردند که به کوچ سیاسی معروف شد. این حرکت مردم مریوان، مورد حمایت و پشتیبانی مردم شهرهای دیگر قرار گرفت.

در پیشاپیش همه اعتراضات انقلابی مردم کردستان و سازمان‌دهی مقاومت توده‌ای در مقابل نیروهای سرکوبگر، با تمام نیرو و به‌طور شبانه‌روز جان‌فشانی و فداکاری و مبارزه کردند. همین مقاومت و صداقت انقلابی سبب شد که جنبش انقلابی کردستان به‌سرعت به‌یک جنبش محبوب و اجتماعی و سنگر آزادی‌خواهان و سوسیالیست‌های سراسر ایران تبدیل شود.

همان‌طور که اشاره شد حکومت اسلامی قبل از حمله همه‌جانبه به کردستان، سعی کرد زمینه‌های چنین حمله‌ای را با هجوم به دستاوردهای انقلاب آغاز نماید و زمینه‌های حمایت و پشتیبانی مردم نقاط دیگر ایران از مردم حق‌طلب کردستان را از بین ببرد. بدین سان، حکومت اسلامی، هنوز پای خود را در حاکمیت محکم نکرده بود، شمشیر خود را از رو بست، حتی قوانین سیاسی و حقوقی جهان‌شمول بین‌المللی که بر حکومت شاه تحمیل شده بود، سریعاً کنار گذاشت و به اعمال شنیع‌ترین شکنجه‌ها و کشتارها را نه تنها در زندان‌ها، بلکه در ملاءعام پرداخت. فجیع‌ترین و خشن‌ترین روش‌ها را با اتکا به قوانین اسلامی مانند فتوای قتل و ترور، قصاص و سنگسار و شکنجه و اعدام را در قوانین جزائی خود رسمیت داد و قانونی کرد. اعدام هزاران انسان بی‌گناه را بدون محاکمه و وکیل مدافع، با اتکا به این قوانین وحشی، در عرض دو سه دقیقه صادر کردند و به جوخه‌های اعدام سپردند.

مسلم‌ها در شرایط موجود، ضروری‌ترین مسئله تشکل‌یابی توده‌های مردم و تبلیغی و ترویج اهداف کنونی و آتی است. اگر همین امروز زنان، دانشجویان و جوانان، کارگران و همه نیروهای آزاده و روشنفکران مترقی نتواند در سطح سراسری خود را متشکل و متحد کنند و تاکتیک‌ها و استراتژی خود را در مقابل جامعه قرار ندهند، دیر یا زود حکومت اسلامی نیز مانند حکومت سلطنتی تغییر یافته، باز هم جهل و جنایت و استعمار باقی مانده و وضعیت موجود تنها با تغییر حاکمیت در دست جناح‌های بورژوازی تداوم خواهد یافت. هر چند که وضعیت موجود بسیار امیدوارکننده و نویدبخش است. این امید باید به یک انقلاب سیاسی - اجتماعی تبدیل شود تا در آینده هیچ انسانی با سرکوب و اختناق و

فقر و فلاکت و جهل و خرافات ملی و مذهبی دست و پنجه نرم نکند. همه انسان‌ها بدون در نظر گرفتن ملیت، جنسیت، رنگ پوست، و باورهایشان به‌عنوان شهروندان آزاد و برابر زندگی شاد داشته و خودشان مستقیماً جامعه را مدیریت کنند.

شکی نیست که در انقلاب پیش روی جامعه ایران، کردستان همچنان نقش برجسته و سنگر مهمی برای تحقق آزادی، برابری و عدالت اجتماعی خواهد بود، بنابراین، حمایت و پشتیبانی از جنبش انقلابی کردستان، وظیفه همه نیروهای انقلابی و آزادی‌خواه سراسر ایران است.

بیانیه پلاتفرم دموکراتیک جنبش‌ها و خلق‌های ایران

بیست و هشتم مرداد [اسد] ۱۳۹۷ - نوزدهم اگست ۲۰۱۸